

Standpunkt, dersom vi voterede et Forslag af denne Art. Det skulde være mig meget kjært, dersom der fra Krigsministeriet, paa Grund af de særegne Omstændigheder, hvorunder dette Forbehold er taget, forelaa en Begjæring om Extragage for de paagjældende Personer, indtil de kunde indtræde i Nummer; men jeg troer, at det vilde medføre de allerførste Ulemper, om vi ved vore Voteringer vilde søge at rette Forhold af denne Art, som vi aldrig nøie kunne kjende, ligesom der efter min Overtydning heller ikke vilde være nogen fuldstændig Berettigelse tilstede dertil. Jeg troer ikke, at det Raisonnement holder Stik, at Udtrykket „gaaer forud for“ betyder, at Vedkommende nødvendigviis skulle gaae forud i Gage, thi saa indeholdt det en Umulighed. Gagernes Ouantitet, Gagernes Antal er nemlig engang for Alle fastsat; de fastsættes ved Lov, og der er ikke Noget, hvorover Rigsdagen saa nøie maa vaage, som det, at der ikke eensidigt staaes nye Gageposter; over Forholdet mellem Personerne indbyrdes, over Commandoforholdene har Rigsdagen ingen Control; det ligger i Charakteren, det ligger i den Tjenestealderens Fastsettelse, som bliver givet den ene eller den anden. Det vedkommer alene den kongelige Myndighed, hvorimod Gageposterne udgaae fra Lovgivningsmagten. Dette „forud“ har alligevel noget meget Betydeligt at sige, thi man maa vel lægge Mærke til, at det, der saa let forvirrer En, naar man betragter disse Sager, er, at man bestandigt klæber sig fast ved Forsremmelse efter Tjenestealder, men denne Forsremmelse efter Tjenestealder er ikke lovbesgrænset, den behøver ikke at existere, det staaer til Krigsbestyrelsen, til Hs. Majestæt at forfremme, hvem de vil; men dog antages det og er ogsaa fastsat som Regel, at Enhver især bør gjennemgaae de forskjellige Grader. Naar nu altsaa disse omtalte Mænd ere tillagte den samme Glasfegrad, den samme Benævnelse og den samme Tjenestestilling som de, for hvilke de skulle gaae forud, saa er derved sikret dem Adkomst til Forsremmelse i en højere Classe, skjøndt de ikke have nydt Gage i den ringere; Enhver af disse Mænd kan derved, at han er Premierlieutenant, blive forfremmet, naar det skal være, til Capitain, uden at han derved

har sprunget Premierlieutenantclassen over. Det have de vundet forud, at, dersom der skulde indtræde en Forsremmelse til Capitain, om det var tænkeligt, førend disse var oprykket i Gage som Premierlieutenanter, saa vilde de forud for dem, der have Gage som Premierlieutenanter, blive forfremmede til Capitainer, og det er jo allerede en stor Fordeel. Dette er egentlig Betydningen af dette Forbehold eller denne Reservation. Vi ere ellers her komne ind paa et Omraade, som er værd at holde fast ved; thi, medens Rigsdagen vel ikke har nogen afgjort Indflydelse paa denne Tilbelling af Charakterer og saakaldte Anciennetetsforhold, det vil sige Fastsættelser af et fast gjensidigt Tjenestealderforhold mellem Personer, saa have vi en stor Interesse af at gjøre, hvad der staaer i vor Magt, for at forhindre, at dette bliver brugt, idetmindste brugt meget. Efter den nu bestaaende Militairplan skulle disse Midler egentlig ikke anvendes uden som særlig Belønning for udybt fortrinlig Tjeneste. Det er kommet ind i Planen af en meget vigtig Grund. Ved Reductionen 1842 befandt man sig nemlig i en yderlig stor Forlegenhed ligeoverfor den store Mængde Personer, hvem sige Forbehold og sige Charakterer var givet til, og Staten blev nødt til at fyldestgjøre de Billighedskrav, som saadanne Forbehold give. At give saadanne Forbehold, er imidlertid at skabe Forhaabninger og indbildt Adkomst, som let kan udsprede Misnoie, og som kan bringe Mænd til at troe, at de have en Ret, som de i Virkeligheden ikke have, og der havde aldeles ikke været nogen Nødvendighed for dengang at give dem dette Forbehold. Dermed vil jeg ikke udtale, at det var vrangt; det blev givet dem som en Trøst, det hænger sammen med en gammel Vane, og det havde ligget i Krigsbestyrelsens Magt senere uansægtet at trække dem frem igjen, at trække dem frem foran dem, som nu dette Forbehold er fæstet til Gunst for. Der har været berørt, om det vilde være det Rigtigste til Gunst for dem at lade en Række af højere lønnede Pladser staa ledige, medens andre Mænd udførte Tjenesten; det troer jeg vilde have været en Feil, og navnlig havde det været urigtig i en Krigsperiode. Jeg troer, at i denne Henseende er